

Vier godsdienstige gezangen

<https://hdl.handle.net/1874/36481>

V I E R

GODSDIENSTIGE
GEZANGEN;

DOOR

M. FEYE.

TOT GEBRUIK DER ROOMSCH-
CATHOLIJKE KERKE OP ZANG-
NOOTEN GESTELD

DOOR

* * *

TE HAARLEM,
BIJ J. VAN WALRÉ & COMP.
MDCCLXXXI.

Het gebrekkijke, in veele van onze Nederduitsche Kerkgezangen, (waaronder 'er gevonden worden, die, zo niet strekkende tot ontfering van den Godsdienst, echter in 't geheel niet naar deszelfs waarde en heiligheid ingericht, en dus tot dat einde, waartoe zij moesten dienen, ongeschikt zijn) bewoog mij, om deeze weinige Gezangen op te stellen, en (naa dat dezelve door een kundiger' dan ik, overgezien, en zoo veel mogelijk waren gezuiverd) der Kerken gebruike aantebieden.

Wat het eerste deezer Gezangen aangaat, hetzelve is reeds bekend; zijnde door mij over eenige jaaren publiek gemaakt, en tot nuttigen dienst aan de Kerken deezer Stad overgegeeven; naderhand is dit Gezang ook (buiten mijn wecten) naagedrukt, en, bij andere Liederen, te Amsterdam

uitgegeeven. — Dan, verscheiden gegronde aanmerkingen, mij van tijd tot tijd voorgekomen zijnde, dat, naamlijk, de Zangwijze, daar voor gesteld, te veel bekend, en dus voor de Kerk niet zeer aanneemlijk was, zo heeft, op mijn verzoek, dezelfde kundige hand, welke de overige gecomponeerd heeft, ook dit Kers-Lied op geheel andere zangnooten gesteld.

Mogen deeze Gezangen, den Godsdienst toegewijd, met toejuiching worden verëerd, dan zal ik mij dubbel beloond achten.

HAARLEM,

1791.

De NOOTEN te plaatsen:

No. 1.	voor	bladzijde	5.
— 2.	—	—	8.
— 3.	—	—	11.
— 4.	—	—	14.

Vrolyk.

1.	Juich triumf! zing bly - de toonen,	Op dit feest, ó Christen - schaar!
2.	God - lyk licht ver - vangt het duister;	Gods kracht werpt den deksteen af
3.	Nu, ó schoon - ste dag der dagen!	Nu ver - ryst de Glo - rie - zon,
4.	Za - lig, za - lig is nu d'Aarde!	God, een God van wraak wel - òer,
5.	O - pent, heem'len! u - we zaalen!	Se - ra - fy - nen zingt Hem lof;
6.	„ Hei - lig, hei - lig, Heer der Heeren!	Zy uw' eer, uw' naam al - òm!”
7.	Vel - gen wy de He - mel - lingen	In hunn' lof - ge - zan - gen naa:
8.	„ Zou ons hart naar eisch U looven,	Dier - bre Je - zus! heil der aard,

1.	Je - zus, on - ze Mid - de - laar,	Die op aard', als mensch, kwam woonen,
2.	Van Vorst Je - zus som - ber graf;	Vol van ry - ken glans en luister
3.	Waar - uit al ons heil be - gon;	Dood en Helle zyn ver - flagen;
4.	Schenkt ons zyn' ge - na - de weêr. —	Hoe ver - heven is uw waarde,
5.	Hem, die, uit het zwygend stof,	Kwam met glorie ze - ge - praalen;
6.	Zingt ver - heugd Gods Eng'len - dom,	„Dat U alle fchep - slen eeren!
7.	Laat ons nu „Hal - le - lu - ja!	Lof zy 's werelds Hei - land” zingen!
8.	„ Dan moest on - ze stem, gepaard	Met den Hemel - toon, hier boven,

1.	Met Gods grim - mig - heid be - laân,	Is, naa voor ons heil te ftryden
2.	Vaart die Heil - vorst be - mel - waard;	Hy ver - laat zyn' aard - sche wooning;
3.	Je - zus heeft ons, door zyn bloed,	Vry - ge - kocht van on - ze zonden
4.	Wie, ó Mensch! is u ge - lyk!	Laat ons, als zyn schul - de - naaren,
5.	„ 's Va - ders wel - be - minden Zoon;	Hy is al - ler lof - zang waardig;
6.	„ Gy, ó Op - per - ma - je - steit!	Daal - det by de menschen ne - der
7.	Op dat w'ook, door Je - zus bloed,	Eeu - wig lee - ven, naa ons fterven;
8.	„ Eeu - wig dan - ken uw ge - naê;	Eeu - wig moes - ten Vreug - de - psalmen

1.	En den angst des doods te lyden,	Ze - ge - pra - lend' op - ge - staan!
2.	Word, als Aard - en He - melkoning,	Met Gods Ma - je - steit ge - paard.
3.	En van 's Dui - vels magt ontbonden;	Hy heeft on - ze schuld ge - boet.
4.	Hoopend' vol ver - ruk - king staaren	Op Vorst Je - zus Ko - ning - ryk.
5.	Tot zyn' dienst zy al - les vaardig!	Juicht Hozan - na voor zyn troon!
6.	„ Eu fchonkt hun uw' Lief - de weder!	U zy lof in eeu - wig - heid!”
7.	In zyn ryk een plaats be - èrven;	Zin - gen met den En - glen - floet!
8.	„ Door het ruim heel - al doen galmen:	Ja - zus leert! HAL - LE - LU - JA!”

's HEILANDS
G E B O O R T E.

❖❖ 1 ❖❖

ô Nacht, ô blijde nacht!
Nu men, zoo onverwacht,
De Heilstar ztet verschijnen!
ô Nacht, ô blijde nacht!
Voor ons vol zaligheid;
Nu Jezus is geboren
Van eene zuivre Maagd,
Uit Davids stam gedaagd,
Door God hier toe verkooren,
Wijl Hem haar hart behaagt.

❖❖ 2 ❖❖

Gods englen daalen neêr
En zweeven ginds en weêr,
Met schitterende straalen,
Gods englen daalen neêr
En juichen, vol van vreugd:
„ Lof zij het Opperweezen!
„ Dat elk uwe eer verbreed'
„ ô Hemel-majesteit!
„ Gij hebt, voor die U vreezen,
„ Een zalig lot bereid.”

3

De herders, op het veld,
Staan roerloos en ontsteld,
De schrik heeft hen bevangen;
Tot dat hun word gemeld
Door 's Hemels afgezant:
„ Vreest niet; u is geboren
„ Een Kind in Bethlehems stal;
„ Het Offer voor 't heel-al: —
„ Den mensch zij vreê beschoren
„ Hier in dit aardfche dal!”

4

Op deeze blijde stem
Gaan zij na Bethlehem,
Met blijdschap en verlangen,
Op deeze blijde stem:
Zij vinden 't Godlijk Kind,
Den Heer van dood en leeven,
In eene beesten-stal:
Daar eert en looft het al
Den Middlaar ons gegeven
Ten zoen van 's menschen val.

5

De herders zijn vol vreugd,
Verzekerd en verheugd
Dat Jezus is geboren;
De herders zijn vol vreugd
En heffen hunne ziel
Tot God, met lofgezangen:
„ Dank zij den Opperheer,
„ Die 't zondig menschedom weêr
„ Heeft in genade ontfangen;
„ Al de aarde geev' Hem eer!” —

Laat ons ook, blij van geest,
 Op dit geboorte-feest,
 Met zang, Gods goedheid loven!
 Laat ons ook, blij van geest,
 Hem smeeken om genaë
 Door 't offren van gebeden;
 Op dat wij, door zijn Zoon,
 Genieten 't eeuwig loon
 In 't zalig lusthof Eden: —
 Komt, nadren wij zijn troon!

„ Zie op ons smeeken neêr,
 „ Barmhartig Hemelheer!
 „ ô Heilig Opperweezen!
 „ Zie op ons smeeken neêr!
 „ Ach! laat dit Hemel-kind
 „ Afwischen onze vlekken!
 „ Ach! laat dat dierbaar pand
 „ Tot zoen en offerhand'
 „ Voor onze zonden strekken
 „ In 't eeuwig vaderland.”

's HEILANDS
L I J D E N.

§ 1

Het menschdom zucht, de wereld schreit!
Helaas! wat ramp is ons beschoren!
Wat treurgeluid klinkt ons in de ooren!
Welk een toneel van aakligheid!
Gods Zoon, (wie stort geen zilte traanen?)
Die ons den weg tot heil kwam baanen,
Word als een slaaf ter dood geleid.

§ 2

Gedoemd door een onzinnig rot;
Door zijnen Leerling snood verraden;
Met pijn en smerten overladen,
Draagt hij zijn kruis na 't moordschavot,
Na Golgotha, die plaats van rampen,
Om daar voor onze schuld te kampen,
Ten prooije aan 't allerwreedste lot.

§ 3

Hij nadert, doodlijk afgemat,
Met struikelende en bange treden;
Men scheurt de kleedren van zijn leden,
Met zijn gezegend bloed bespat:
Zijn vijand, vreemd van mededogen,
Word niet met 's Heilands smert bewogen,
Wat blijk van onschuld hij ook hadd!

Ô Neen! niets kan dien beulen-stoet,
 Verstokt van hart, tot deernis wekken;
 Zie hoe men 't pijnlijk ligchaam rekken
 En aan het kruishout naaglen doet!
 Het *kruist hem, kruist hem*, doet Hem sneeven;
 Hij word der haat ten prooij gegeven,
 Schoon Jezus blaakt van liefde-gloed.

Rampzalig, vreeslijk tafereel!
 Helaas! de Vorst der Englen-schaaren
 Hangt aan een kruis bij moordenaaren!
 Ô Schrikverwekkend schouwtoneel!
 Het dierbaar bloed stroomt uit zijn wonden!
 Hij word gesmaad, gevloekt, geschonden!
 Wat smertlijk is valt Hem ten deel.

Zijn hart barst uit (geheel ontbloot
 Van alles, wat tot troost kan baaten)
 „Kunt gij, ô God! mij dus verlaaten?
 „Begeeft gij mij in deezen nood?” —
 Wat angsten zijne ziel doorsnijden,
 Nog smeekt hij in zijn bitter lijden
 Voor hun, die haaken na zijn dood.

Ô Wreede strijd! ô teedre min! —
 Om ons, ondankbre stervelingen,
 Lijd Jezus deeze folteringen
 En schenkt ons, door zijn dood, gewin:
 Niets kan zijn liefde-gloed verdoven,
 Noch ons van 's Heilands min berooven;
 Zij kent noch einde noch begin.

* 8 *

Zijn' ziel bezwijkt voor de overmaat
Der bittere angsten, die hem prangen;
„ ó Vader! wil mijn geest ontfangen!”

Roept Jezus uit in deezen staat:
Hij sterft, helaas! en in hem tevens
De groote Leeraar onzes levens,
Der Vroomen hoop en toeverlaat.

* 9 *

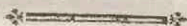
Ontzachtlijk uur! — treurt, schepslen, treurt!
Helaas! de heilzon is verdweenen!
De fiddrende elementen weenen;
Het aardrijk schud; de steenrots scheurt;
De dag word nacht; de graven beeven;
De dooden rijzen en herleeven!
En doodvrees word alöm bespeurd.

* 10 *

„ ó Gij! die zelfs uw dierbren Zoon
„ Niet hebt gespaard, om onze zonden;
„ Wil, groote God! om Jezus wonden,
„ Om zijn geleeden smaad en hoon,
„ Wil onze schuld tog niet gedenken,
„ Maar ons hiernaa de vruchten schenken
„ Van Jezus duurgekochte loon.”

's HEILANDS
OPSTANDINGE.

131

Juich triumf! zing blijde toonen,
Op dit feest, o Christenschaar!
Jezus, onze Middelaar,
Die op aarde, als mensch, kwam wonen,
Met Gods grimmigheid belaân,
Is, naa voor ons heil te strijden
En den angst des doods te lijden,
Zegepraalende opgestaan!

132

Godlijk licht vervangt het duister;
Gods-kracht werpt den deksteen af
Van Vorst Jezus somber graf;
Vol van rijken glans en luister
Vaart die Heilvorst hemelwaard;
Hij verlaat zijne aardsche woning;
Word, als Aard- en Hemel-koning,
Met Gods Majesteit gepaard.

* 3 *

Nu, ô schoonste dag der dagen!
 Nu verrijst de Glorie-zon,
 Waaruit al ons heil begon;
 Dood en Helle zijn verslagen;
 Jezus heeft ons, door zijn bloed,
 Vrijgekocht van onze zonden
 En van 's Duivels magt ontbonden;
 Hij heeft onze schuld geboet.

* 4 *

Zalig, zalig is nu de Aarde!
 God, een God van wraak welêer,
 Schenkt ons zijn' genade weêr. —
 Hoe verheven is uw waarde,
 Wie, ô Mensch, is u gelijk!
 Laat ons, als zijn schuldenaaren,
 'Hoopend' vol verrukking staaren
 Op Vorst Jezus Koningrijk.

* 5 *

Opent, heem'len, uwe zaaalen!
 Serafijnen zingt Hem lof;
 Hem, die, uit het zwijgend stof,
 Kwam met glorie zegepraalen;
 's Vaders welbeminden Zoon;
 Hij is aller lofzang waardig;
 Tot zijn' dienst zij alles vaardig!
 Juicht Hozanna voor zijn troon!

6

„ Heilig, heilig, Heer der Heeren!
„ Zij uwe eer, uw' naam alöm!”
Zingt verheugd Gods Eng'lendom,
„ Dat U alle schepslen eeren!
„ Gij, ô Oppermajesteit!
„ Daaldet bij de menschen neder
„ En schonkt hun uw' Liefde weder!
„ U zij lof in eeuwigheid!”

7

Volgen wij de Hemellingen
In hunn' Lofgezangen naa:
Laat ons nu „ Halleluja!
„ Lof zij 'swerelds Heiland” zingen!
Op dat we ook, door Jezus bloed,
Eeuwig leeven, naa ons sterven;
In zijn rijk een plaats beërven;
Zingen met den Engien-stoet!

8

„ Zou ons hart naar eisch U loven,
„ Dierbre Jezus! heil der aard!
„ Dan moest onze stem, gepaard
„ Met den Hemeltoon, hier boven,
„ Eeuwig danken uw genaë;
„ Eeuwig moesten Vreugde - psalmen
„ Door het ruim heel-al doen galmen:
„ JEZUS LEEFT! HALLELUJA!”

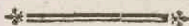
Z A N G

A A N

JONGE KERKLEDEN,

BIJ HUNNE EERSTE VIERINGE VAN HET

H. A V O N D M A A L.

1

Door welk een vreugd, wat zegeningen
Word, dezen dag, uw heil verhoogd,
Nu gij, Gods teedre Lievelingen!
Aan 's Heeren tafel naadren moogt;
Daar ge uwe zielen laaft en voedt.
Met Jezus dierbaar vleesch en bloed.

2

Hoe voelt ge uw hart van wellust blaaken
Bij 't eten van dit heilig brood!
Een' spijs, waarna Gods englen haaken;
Gedaald uit 's Hemels milden schoot;
Die ons tot een gedachtenis
Van 's Heilands dood geschonken is.

3

Hij, die welëer, uit mededogen,
Den dood voor ons heeft ondergaan,
Bied u, (ó straal van Alvermogen!)
Zich zelf tot spijs en voedsel aan;
Hij nodigt u; gij volgt zijn stem;
Hij woont in u; gij woont in Hem.

43 4 24

Welk zoet genot! wat teedre bliken
Van Jezus liefde en menschen-min!
Hij wil uw ziel met heil verrijken
En neemt zijn woonplaats bij u in. —
Toont u die gunst en liefde waard,
Die ons den grootsten zegen baart.

43 5 24

Bezef Gods goedheid, u beweezen,
Gevoel, ô Jeugd! uw zalig lot!
Uw ziel, ten top van heil gereezen,
Zij dankbaar voor dit gunstgenot!
Zwaai, rein van hart en blij te moê,
Aan God een heilig offer toe.

43 6 24

Hoe veel geluk is u hefchoren,
Verr' boven 't blinde Heidens-rot!
Daar gij tot Leden zijt verkoren
Van 't Christendom, in 't huis van God;
Van Jezus Kerk, die u bereid
Den weg tot alle zaligheid.

43 7 24

Haar' Leer, zoo dierbaar en verheeven,
Blijve eeuwig in uw ziel geplant!
Tracht ijvrig na haar doel te streeven!
Dat steeds uw hart van liefde brand'
Voor Godsdienstoeffning, reine deugd,
Tot 's Hemels eer en Oudren vreugd.

✽ 8 ✽

Zoo zult gij ook met luister praalen,
Hierna, aan Jezus Bruilofts-disch,
Bij 't Englen-choor, in 's Hemels zaalen,
Daar 't eeuwig vreugde — blijdschap is, —
Een vreugd, die 't al te boven sreeft
Wat ooit op aard' genoeg en geeft.

✽ 9 ✽

„ Zie, met een gunstig welbehagen,
„ ó Vader! op dit teder Kroost;
„ Daar zij U worden opgedraagen
„ En elk een zucht ten offer loost,
„ Gewijd, op 't dankbaar hart-altaar,
„ Aan U, ó Opperzegenaar!

✽ 10 ✽

„ Geleid, bestier hen op die wegen,
„ Die leiden tot hun heil, uwe eer!
„ Maak door uw' invloed hen genegen
„ Om U te dienen meer en meer;
„ Op dat ook elk uw lof verbreed',
„ ó God! in de eindlooze eeuwigheid.”

